

Sovietska letecká bomba AO 2,5 s nárazovým hlavovým zapalovačom AM-A

Už v 30. rokoch 20. storočia začal Sovietsky zväz vyvíjať kazetové bomby, ktorých účelom bolo zasiahnuť veľkú plochu desiatkami menších náloží. Táto submunícia bola naukladaná v radoch v tele bomby, ktorá okamžite po zvrhnutí začala za pomoci šikmo umiestnených krídielok rotovať. Vďaka rotácii sa v určitej fáze letu môžu z vnútra vysypať menšie bomby na veľkú oblasť. Na základe tejto vlastnosti dostali prvé sovietske kazetové bomby označenie RRAB, čo je skratka pre rotačno-rozsievačnú vzdušnú bombu.

Počas tzv. Zimnej vojny boli tieto bomby použité proti fínskym mestám a získali od Fínov pomenovanie „Molotovov košík s chlebom“. Išlo o narážku na vyjadrenie sovietskeho ministra zahraničia Molotova, že ruské lietadlá mestá nebombardujú, ale zhadzujú obyvateľstvu potraviny.

V priebehu 2. svetovej vojny prešli ruské kazetové bomby postupným vývojom, ktorý zahŕňal aj nutnosť vyvinúť účinnú muníciu proti obrneným vozidlám. Na základe testov došlo k optimalizácii hmotnosti submunície na 2,5 kilogramu.

Vývoj kazetovej munície pokračoval v rôznych krajinách aj po skončení vojny a bola v rôznych podobách používaná v mnohých konfliktoch. Jedným z hlavných problémov jej používania je, že mnohé z náloží nevybuchnú a podobne ako pechotné míny, môžu ešte dlho po skončení konfliktu ohrozovať civilné obyvateľstvo v zasiahnutom priestore. Preto prijalo Valné zhromaždenie OSN 2. decembra 2008 Dohodu o zákaze použitia kazetovej munície a mnoho krajín, vrátane Slovenska, sa následne vzdalo používania tohto druhu zbraní. Mnoho významných vlastníkov tejto munície sa však k dohode ešte stále nepridalo.